

Obrtnija in slov. ljudstvo.

Iz Ljubljane se nam poroča, da se dne 3. decembra t. l. tamkaj otvori strokovna šola za lesno industrijo in za umetno vezenje in šivanje čipek ali špic. Kakor smo že povedali na drugem mestu, bodo se na prvi za zdaj začeli oddelki za mizarstvo (umetno in stavbeno mizarstvo), za rezbarstvo (podobarstvo) in za strugarstvo. Ta šola ima štiri letne tečaje.

Podučevali se bodo sledeči predmeti: krošanski nauk, slovenski in nemški jezik, računstvo, knjigovodstvo, risanje, in praktični poduk.

Vstopiti morejo mladenči, ki so dovršili ljudsko šolo in so prekoračili 14. leto.

Učenci ne plačujejo nobene šolnine, ne vzprejemnine. Učenci se morajo v teku štirih let izuriti v svoji stroki (rokodelstvu), kakor pri najboljšem mojstru. Spričevalo o dovršeni šoli daje učencu pravico do samostojnega zvrševanja dotičnega rokodelstva, tedaj je veljavno kot spričevalo za dokaz sposobnosti, ter ni treba takim mladenčem še vstopiti pri kakem mojstru.

Na šoli za vezenje in šivanje čipek se bodo učenke učile slovenščino, nemščino, računstvo, risanje, umetno vezenje in šivanje čipek.

Ta šola ima dva letna tečaja. Vstopiti morejo učenke, ki so dovršile 14. leto in so dokončale ljudsko šolo. Šolnine ni nobene. Potrebni material dobé učenke od šolskega vodstva brezplačno.

Slovenci, posebno Vi slovenski gospodarji, ki nimate sicer sredstev, da bi se Vaši sinovi in dekleta šolali po srednjih in višjih šolah, pa bi vendar privoščili svojim otrokom še daljši poduk, ponuja se Vam lepa prilika. Ne samo da se podučujejo otroci v lepih in koristnih predmetih, morejo se tudi popolnoma naučiti to ali ono lepo rokodelstvo, ki se tiče lesnih izdelkov, to so mizarstvo, rezbarstvo (izrezovanje podob, orodja itd. iz lesa), strugarstvo. Pozneje se bodo tudi učili fantje kolarstva, tesarstva, stavbe mlinov in žag, pletenja košev in košaric.

Človek, ki je dobro izurjen v kakem rokodelstvu, najde še povsod pošteno in boljšo službo, kakor človek, ki ne zna drugega, kakor navadno poljsko delo, pa nima svoje zemlje. Tak mora hoditi kot dninar od hiše do hiše, ali mora služiti kot hlapec.

Rokodelec, ako je priden, uren in iznajdljiv, živi lahko samostojno ali pa najde vsaj dobro službo pri kakem dobrem mojstru. Gospodar, ki ima navadno kmetijo, pa več otrok, mora prepustiti domačijo le enemu; kaj bo iz drugih? Dobro je, če znajo kako rokodelstvo; ako jim pripade po smrti staršev še majhna dedščina, dobro jim bode prišla in bolje jo bodo mogli porabiti v svojem rokodelstvu, kakor če

so le navadni hlapci in delavci, kateri denar porabijo in ostanejo še vedno to, kar so bili. Rokodelec si z majhno glavnico v časih veliko pomaga; lahko si razširi delavnico, si nakupi to in ono orodje, ta ali oni stroj ali mašino itd.

Dekleta si pa tudi pridobijo potrebno urnost v ročnih delih, v vezenji in šivanji čipek ravno v takih delih, ki se primeroma prav dobro plačujejo in povsod naročujejo; razun tega se podučujejo še v drugih koristnih in potrebnih rečeh.

Slovenci, premislite si to reč dobro! Življenje v Ljubljani ni drago, marsikateremu gospodarju bode ta priložnost prišla zelo prav. Posebne vrednosti je tudi to, da je to prva slovenska obrtnijska šola.

Zakaj bi mi naše otroke silili v nemške šole in zavode, kjer ne najdemo nikdar pravih prijateljev naše slovenske mladine? Pošljite toraj Slovenci, svoje sinove in hčere v Ljubljano, v novo obrtnijsko šolo; pa odločite se hitro, da bodo vaši otroci že v tem letu vdeležili se poduka.

Prijatelj slovenske mladine.

Gospodarske stvari.

Nekaj za konjerejo.

Zima je prišla letos rano in gospodar mora sedaj že vso živino imeti v hlevu ter jo oskrbéva, kolikor more, z vso skrbjo, kajti dobro zna, da je živina blago, katero se mu splača še najbolj izmed vsega, kar pridela. Zato pa gleda tudi najbolj na-njo, posebno sedaj, ko je drugo delo že ponehalo in je živini še tembolj potreba postreči, ker je zaprta in si sama ne more iskati, česar ji je treba. Samo po sebi se umeje, da ima gospodar za-njo take hleve, ki so zdravi, dovolj topli in ne zabuhli.

Dober hlev je veliko vreden in ne išči lepe živine pri gospodarji, ki nima skrbi za hleve, za to, da je v njih snaga pa tudi dovolj zraka in po zimi toplote. Izlasti pri konjih je treba hleva, v katerem se počuti žival dobro in ne trpi škode na zdravju. Ako imaš kobilo, ki je breja, tedaj pa ti je že posebne skrbi treba, da se ne oškoduje.

V meseci novembru izpozna se že prav lahko, je-li kobila breja in za to gospodar lahko vravna vse za-njo, kakor jej je v tem stanu potreba. Nekaj se to že izpozna precej s kraja, ko je bila žival pri žrebci. Ako ni marala za-nj, ko se ga v drugo k njej izpustil, ako je poslej mirniša in previdniša postala, ako je jela raji žreti, ako se ji je zadnji del života, izlasti ob lakotnicah vedno bolj izpolnjeval, tedaj so vsa znamenja za to, da je breja. Ako se ji život spredaj širi, ni to znamenje, da je breja, ampak le za to, da živi najbolj ob — senu.